

РЕШЕНИЕ

№ 9691

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **11294** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. Л. Б., чрез адв. Л. С. П., срещу решение № 4535 от 16.10.2024 г., постановено по НАХД № 6598 по описа на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 7414670, издаден от СДВР, с който на Р. Л. Б. на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2, във вр. с чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Според касатора районният съд не е изследвал задълбочено фактическата обстановка, не е обсъдил всяко едно от наведените в жалбата твърдения и възражения, което е довело до постановяване на порочен съдебен акт. Сочи се, че за процесния участък от пътя, за който се твърди, че е установено нарушението, ограничението на скоростта е 70 км./ч., което е сигнализирано със съответните пътни знаци, а не 50 км./ч., както е посочено в издадения ЕФ. Касаторът излага становище, че дори и да се приеме, че ограничението на съответния участък е 50 км./ч., то същото ограничение е отпаднало, тъй като е вожало до първото кръстовище след знака, а автомобилът вече е

бил навлязъл в кръстовище тип детелина на „Околовръстен път“. Изтъква се, че съгласно представения от ответника протокол от 05.05.2021 г. за използване на АТСС се установява, че първото статично изображение/видеозапис е с номер 112839 и съответно последното статично изображение е с номер 113976, с начало на работа от 9.30 до 11.30 часа, а в същото време представената по делото снимка е с номер 0447223, който не съответства на горните номера. Според касатора липсата по делото на протокол за използване на АТСС, който да касае снимка № 0447223, води до това да не може да се установи по безспорен начин на заснемането на автомобила, както и къде е било поставено устройството, кога е започнало работа, съответно кога е приключило, и какъв е бил режимът на измерване на посоката на задействане. Също така се твърди, че от представената по делото снимка се различават два леки автомобила, поради което и не може да се установи скоростта на кое точно МПС е отчетена с процесното АТСС. Наред с това са изложени оплаквания, че ЕФ е издаден извън давностните срокове по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, тъй като нарушението е установено на 05.05.2021 г., а процесният ЕФ е издаден на 09.05.2023 г., тоест след тримесечния срок от откриване на нарушението.

В съдебно заседание касаторът – Р. Л. Б. се представлява от адв. П., който поддържа жалбата и моли решението на първоинстанционния съд да бъде отменено, тъй като е налице процесуално нарушение, а именно не е бил отменен даденият ход по същество на делото и не е назначена поисканата съдебно-техническа експертиза. Поддържа, че с експертизата ще се установи къде с точност се е намирал автомобилът при измерване на скоростта му с АТСС. Претендира разноски за двете съдебни инстанции. В представени по делото писмени бележки касаторът поддържа, че ограничението с пътен знак В-26 е отпаднало, защото е навлязъл в участък, който представлява кръстовище, позовавайки се на чл. 61, ал. 3 Наредба № 18/23.07.2001 г. за Сигнализация на пътищата с пътни знаци, според която разпоредба въведената забрана с пътни знаци В20, В24, В25, В26, В27, В28 и В30 е в сила до следващото кръстовище.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява и не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор П., която дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на Софийски районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че 05.05.2021 г., в 10:56 ч., лек автомобил, марка „Б.“, модел „К. ГТ В8“, с рег. [рег.номер на МПС], се е движел

по [улица]до спирка „Гробищен парк Б.“, с посока на движение от [улица]към [улица], със скорост от 81 км./ч., при максимално ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място, обозначена със знак В-26.

Нарушението е установено с видео – радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип АТСС ARH CAM S1, идентификационен номер 111743с7, представляваща одобрен тип средство за измерване, която е преминала последваща техническа проверка на 01.10.2020 г.

За извършеното нарушение на собственика на автомобила А. И. Б. е бил съставен ЕФ серия К № 4850949, който в последствие е бил анулиран поради представена декларация по чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, от която се установило, че на съответната дата автомобилът е бил предоставен за ползване на Р. Л. Б..

Поради това на Р. Л. Б. е съставен ЕФ серия К 7414670/09.05.2023 г., с който е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

За да потвърди ЕФ районният съд е приел, че същият е издаден от компетентен орган и съдържа всички изискуеми реквизити съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Приел е също така, че правилно в ЕФ е посочена правната квалификация на нарушението, както и че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя, предвид представената декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП. Изложил е мотиви, че процесното АТСС е преминало съответна техническа проверка и отговаря на изискванията, поради което можело да се удостовери, че заснетият автомобил се е движел с конкретна скорост на движение в засечения пътен участък при ограничение на скоростта, въведен с пътен знак В-26.

По отношение на размера на глобата съдът е изложил мотиви, че съгласно чл.182, ал. 1, т. 4 ЗДвП водач, който превиши максималната скорост в населено място от 31 до 41 км./ч. се наказва с глоба от 400 лева, съответно глобата е в абсолютно определен размер и не може да бъде редуцирана.

Настоящият съдебен състав не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактичката обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният ЕФ е издаден при наличие на условията, визирани в чл. 189, ал. 4 ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити.

Видно от съдържанието на процесния ЕФ серия К № 7414670 от 09.05.2023 на СДВР същият е издаден за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, във връзка с чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП въвежда максималните скорости, с които може да се движи МПС от съответната категория в населено място, като на водачите е забранено да използват по-висока скорост на движение. За МПС категория „В“ тази скорост е 50 км/ч. за населено място, като нарушението на тази забрана се

санкционира на основание чл. 182, ал. 1 ЗДвП в зависимост от това, с колко е превишена максимално разрешената скорост. Според чл. 21, ал. 2 ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Следователно за да е налице посоченото в ЕФ нарушение по чл. 21, ал. 2 ЗДвП, следва да бъде установено по безспорен начин, че в пътния участък, в който е заснет автомобила, описан в издадения ЕФ, е бил поставен пътен знак В-26. В случая това безспорно се доказва от приобщения към доказателствата снимков материал, от който се вижда, че в процесния участък има поставен пътен знак В-26, съгласно който ограничението на скоростта е 50 км/ч. Видно от представения по делото протокол за използване на АТСС от 05.05.2021 г. изрично е записано, че ограничението на скоростта в проверявания пътен участък е 50 км.ч., въведено с пътен знак В-26. В протокола също така е посочено, че разстоянието от пътния знак до АТСС е 200 метра, което е в съответствие с изискванията на разпоредбата на чл. 8 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол правилата за движение по пътищата (Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г.), съгласно която при контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната на ограничение на скоростта. Ето защо не се споделят възраженията в касационната жалба, че към момента на измерване на скоростта от АТСС автомобилът вече е бил навлязъл в кръстовището. На приложената снимка ясно личи регистрационният номер на МПС СВ 5656 НС, локация - [улица], удостоверена с данни от GPS, дата и час на записа: 05.05.2021 г., 10:56:22 часа, номер на АТСС: 111743с7, поради което не може да се твърди за объркване или неяснота по отношение на заснетото от АТСС моторно превозно средство. Следователно автомобилът е бил заснет на пътен участък на [улица], а не както твърди касаторът на кръстовище, което въобще не е било в обхвата на АТСС. Възражението на касатора, че пътният знак „В-26“ не е имал действие на мястото на заснемане на автомобила, тъй като е имало кръстовище тип детелина, не отговоря на установената по делото фактическа обстановка. В представения по делото протокол за използване на АТСС от 05.05.2021 г. са отбелязани началото и края на работния процес: от 09:30 часа до 11:30 часа, в който диапазон е установено процесното нарушение (10:56 часа). Визираното от касатора посочване в протокола на първото статично изображение /видеозапис с номер 112839 и последното статично изображение с номер 113976, не представлява номер на отпечатаната от АТСС снимка, а номерата на входящите файлове. Както по-горе се посочи след отпечатването на снимката от системата, същата получава номер, който в случая е 11743с7/0447223. Първата част на номера на снимката 111743с7 съответства на номера на АТСС, поради което за настоящия съдебен състав не е спорно обстоятелството, че представената с административно-наказателната преписка снимка с номер 11743С7/0447223 е заснета от АТСС на 05.05.2021 г., в 10:56 ч.

Неоснователно е възражението в касационната жалба, че разрешената скорост за процесния участък е била 70 км./ч., тъй като видно от снимката, разпечатана от АТСС, на пътния участък има поставен пътен знак В-26, въвеждащ максимално разрешена скорост от 50 км./ч. за населено място.

Противно на възраженията на касатора, че районният съд е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира, че

приетите и установените от съда фактически констатации относно мястото и часа на извършване на нарушението се подкрепят изцяло от доказателствата по делото. Безспорно се установява, че разрешената скорост на движение в процесния пътен участък е била 50 км./ч., въведена с пътен знак В-26. Мястото на нарушението, данните за самия автомобил и неговата скорост са установени, посредством техническото средство, преминало през съответния контрол и проверка, и въз основа на разпечатания от него снимков материал. Конкретното място на извършване на нарушението се установява безпротиворечиво от доказателствената съвкупност по делото, както правилно е приел районният съд.

Противно на възраженията в касационната жалба ЕФ съдържа всички необходими реквизити: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Неоснователно е възражението в касационната жалба за изтекъл срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, тъй като за извършеното на 05.05.2021 г. нарушение е издаден ЕФ на същата дата на А. И. Б., който съгласно представената по делото декларация по чл. 188, ал. 1 ЗДвП от дата 31.03.2023 г. е посочил, че на 05.05.2021 г. е предоставил автомобила на Р. Л. Б., на която е издаден ЕФ серия К № 7414670 от 09.05.2023 г. на СДВР, и връчен на 06.02.2024 г.

Противно на изложеното в касационната жалба в производството пред районния съд от жалбоподателя не е било направено доказателствено искане за допускане на съдебно-техническа експертиза, такова е направено за първи път пред настоящата касационна инстанция, която е оставила без уважение доказателственото искане на основание чл. 219, ал. 1 АПК. За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че за установяване на мястото на заснемане на процесното МПС не е било необходимо назначаването на съдебно-техническа експертиза, тъй като доказателствената съвкупност по делото навежда на категоричен и несъмнен извод, че автомобилът е заснет след като се е движел по [улица]до спирка „Гробищен парк Б.“.

Обосновано районният съд е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява доказаност на нарушението по чл. 21, ал. 2, във връзка с чл. 21, ал. 2 ЗДвП, а именно, че на 05.05.2021 г. в 10:56 ч. лек автомобил, марка „Б.“, модел „К. ГТ В8“, с рег. [рег.номер на МПС], се е движел по [улица]до спирка „Гробищен парк Б.“ с посока на движение от [улица]към [улица], със скорост от 81 км./ч., при максимално ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място, обозначена със знак В-26. С разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП е предвидено при превишаване на разрешената максимална скорост в населено място, водачът да се наказва за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба от 400 лева. Безспорно по делото се установява, че превишаването на скоростта е с 31 км/ч., което попада в хипотезата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, поради което правилно е определен размера на наказанието.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон.

Настоящият съдебен състав намира, че решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания, поради което на основание чл. 221, ал.

2 АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд
– София град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4535 от 16.10.2024 г., постановено по НАХД № 6598/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 14-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: